

NERE MAITIARI.

Bost illabete inguru ontan,
Egon naiz zuri begira,
Egunak eta ordu guztiak
Ondo kontatuak dira;
Zure aurrian jarriakin bat,
Eman dit barrenak jira,
Otzikararen gisako gauza
Sartu zait gorputz guztira.

Nere aingeru zoragarria,
Biotz nereko maitia,
Bata bestian aldian gaude
Eta konsola zaitia;
Ondo maitatu biotzetikan,
Ala da gure bidia,
Denborak dana ekarriko du,
Illlargo eder neria.

Orain zerade nere andregai,
Eta gero emaztia,
Mundu ontara sortu ziñaden
Dana gloriáz betia;
Zu zera nere aberastasun
Eta ondasun guztia,
Zuretzako da nere biotza,
Eguzki miragarria,

Gaur jarri nazu, nere maitia,
Gaur jarri nazu zeruan,
Ikusirikan nere burua,
Maitecho, zure albuan;
Ez det arkitzen perlachorikan
Zure berdiñik munduan,
Orlakorikan ez du ibiltzen
Erregek bere koruan.

Udaberrian ez du ematen
Soroak lore oberik,
Ez det munduan, sinistu zazu,
Zu baño maitiagorik;
Ikusten ditut beste geiago,
Bañan zu bezelakorik,
Ez det arkitzen mundu guztian,
Ibiltzia da alferrik.

Nere maitecho izar ederra,
Nere aingeru aundia,
Orlakorikan arkitzen ez da,
Zu zera paregabia;
Bedeinkatua izan derilla
Zure ama ta jabia,
Orra, gaurtikan esaten dizut
Dana naizela zuria.

JUAN IGNAZIO URANGA ETA BERRONDO-K.